

FERIA SEXTA IN PARASCEVE AD MATUTINUM

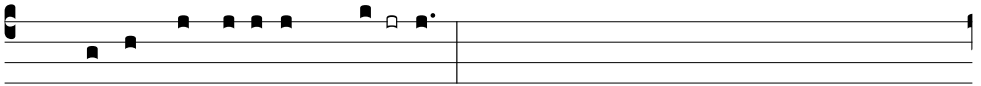
IN I NOCTURNO

1. Ant.
VIII G

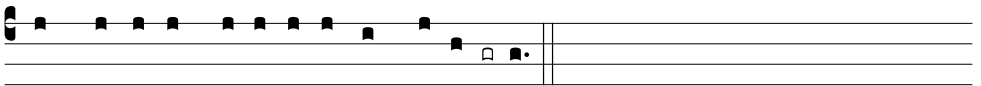

unum, advérsus Dóminum, et advérsus Christum e-ius.

Psalmus 2

et pópu-li medi-tá-ti *sunt ináni*-a?

3. Dirumpámus víncula **eórum**: *
et projiciámus a nobis jugum **ipsórum**.

4. Qui hábitat in cælis, irridébit **eos**: * et Dóminus subsannábit eos.

5. Tunc loquétur ad eos in ira **sua**, * et in furóre suo conturbábit eos.

6. Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.
7. Dóminus dixit **ad** me: * Fílius meus es tu, ego hódie *génui* te.
8. Póstula a me, et dabo tibi Gentes hereditátem **tuam**, * et possessiónem tuam *términos* **terræ**.
9. Reges eos in virga **férrea**, * et tamquam vas figuli *confrínges* eos.
10. Et nunc, reges, intellígite: * erudímmini, qui judicátis **terram**.
11. Servíte Dómino in **timóre**: * et exsultáte ei *cum tremóre*.
12. Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de *via* **justa**.
13. Cum exárserit in brevi ira ejus: * beáti omnes qui *confidunt in eo*.

Asti-térunt reges terrae et príncipes convenérunt in unum,

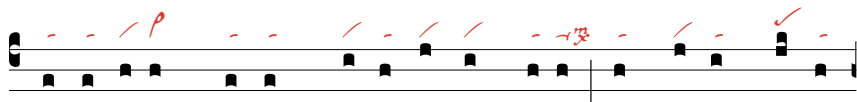
advérsus Dóminum, et advérsus Christum e-ius.

Prečo sa búria pohania? Prečo národy snujú plány daromné? * Povstávajú pozemskí králi a vladári sa spolčujú proti Pánovi a proti jeho pomazanému: * „Rozbíme ich okovy a ich, jarmo zhoďme zo seba!“ * Ten, čo na nebesiach prebýva, sa im vysmieva; Pán ich privedie na posmech. * Raz na nich rozhorčene zavolá a svojím hnevom ich vydesí: * „Veď ja som ustanovil svojho kráľa na svojom svätom vrchu Sione!“ Zvestujem Pánovo rozhodnutie: * Pán mi povedal: „Ty si môj syn. Ja som t’a dnes splodil.“ * Žiadaj si odo mňa a dám ti do dedičstva národy a do vlastníctva celú zem. * Budeš nad nimi panovať žezlom železným a rozbiješ ich jak hrnce hlinené.“ * A teraz, králi, pochopte; dajte si povedať, pozemskí vladári. * V bázni slúžte Pánovi a s chvením sa mu klaňajte. * Podvoľte sa zákonu: žeby sa nerozhneval a vy by ste zahynuli na ceste, * lebo sa rýchlo rozhorčí. Šťastní sú všetci, čo sa spoliehajú na neho.

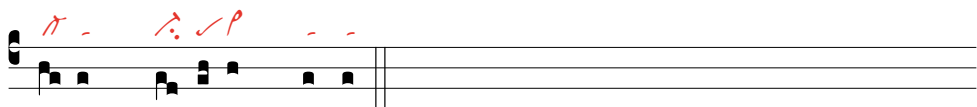

2. Ant.
VIII G

D

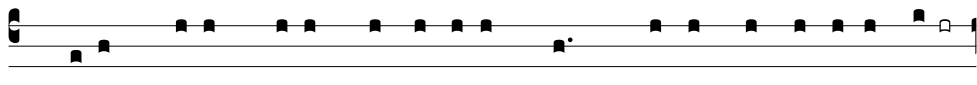

i-vi-sérunt si-bi * vestiménta me-a, et super vestem

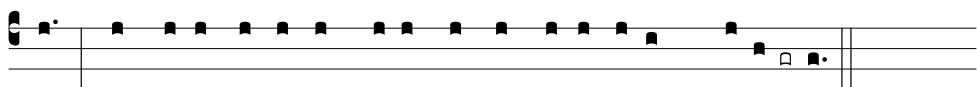

me-am mi-sérunt sortem.

Psalmus 21

1. De-us, De-us me-us, réspi-ce in me: † qua-re me de-re-liquí-

sti? * longe a sa-lú-te me-a verba de-lictórum me-ó- rum.

2. Deus meus, clamábo per diem, et non exáudies: *
et nocte, et non ad insipiéntiam mihi.

3. Tu autem in sancto hábitas: * laus Israël.

4. In te speravérunt patres nostri: * speravérunt, et liberásti eos.

5. Ad te clamavérunt, et salvi facti sunt: *
in te speravérunt, et non sunt confúsi.

6. Ego autem sum vermis, et non homo: *
oppróbrium hóminum, et abjéctio plebis.

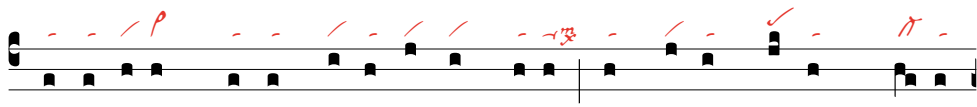
7. Omnes vidéntes me derisérunt me: *
locúti sunt lábiis, et movérunt caput.

8. Sperávit in Dómino, erípiat eum: *
salvum fáciat eum, quóniam vult eum.

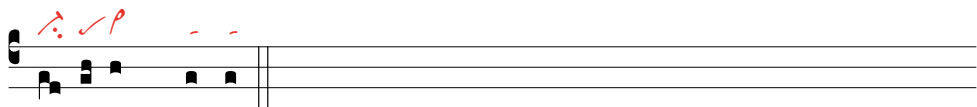
9. Quóniam tu es, qui extraxísti me de ventre: *
spes mea ab ubéribus matris meæ. In te proyéctus sum ex útero.

-
10. De ventre matris meæ Deus meus **es** tu, * ne discésseris **a** me:
 11. Quóniam tribulátio próxíma est: * quóniam non *est qui ádj*uvet.
 12. Circumdederunt me vítuli **multi**: * tauri pingues *obse*dérunt me.
 13. Aperuerunt super me os **suum**: * sicut leo rápiens et **rú**giens.
 14. Sicut aqua effúsus sum: * et dispérsa sunt ómnia *ossa* **mea**.
 15. Factum est cor meum tamquam cera liquéscens: *
in médio *ventris* **mei**.
 16. Aruit tamquam testa virtus *mea*, † et lingua mea adhæsit fáucibus
meis: * et in púlverem mortis *deduxísti* me.
 17. Quóniam circumdederunt me canes **multi**: *
concílium malignántium *obsédit* me.
 18. Foderunt manus meas et pedes **meos**: *
dinumeraverunt ómnia *ossa* **mea**.
 19. Ipsi vero considéraverunt et inspexérunt me: * divisérunt sibi
vestiménta mea, et super vestem meam *misérunt* **sortem**.
 20. Tu autem, Dómine, ne elongáveris auxílium tuum **a** me: *
ad defensiónem *meam* **cónspice**.
 21. Erue a frámea, Deus, ánimam **meam**: *
et de manu canis *únicam* **meam**.
 22. Salva me ex ore leónis: *
et a cór nibus unicór nium *humilitátem* **meam**.
 23. Narrábo nomen tuum frátribus **meis**: *
in médio Ecclésiæ *laudábo* te.
 24. Qui timétis Dóminum, laudáte **eum**: *
univérsum semen Jacob, glorificáte **eum**.

25. Tímeat eum omne semen **Israël**: *
quóniam non spreuit, neque despexit deprecationem **páuperis**:
26. Nec avértit fáciem suam **a** me: *
et cum clamárem ad eum, *exaudí*vít me.
27. Apud te laus mea in ecclésia **magna**: *
vota mea reddam in conspéctu timéntium eum.
28. Edent páuperes, et saturabúntur: † et laudábunt Dóminum qui
requírunť eum: * vivent corda eórum in *sæculum* **sæculi**.
29. Reminiscéntur et converténtur ad **Dóminum** * univérſi *fin*es **terræ**:
30. Et adorábunt in conspéctu ejus * univérſæ *família* **Géntium**.
31. Quóniam Dómini est **regnum**: * et ipse dominábitur **Géntium**.
32. Manducavérunt et adoravérunt omnes pingues **terræ**: *
in conspéctu ejus cadent omnes qui descéndunt *in* **terram**.
33. Et ánima mea illi **vivet**: * et semen meum *sérvi*et ipsi.
34. Annuntiábitur Dómino generátio *ventúra*: † et annuntiábunt cæli
justítiam ejus pópulo qui nascétur, * quem *fecit* **Dóminus**.

Di-vi-sérunt si-bi vestiménta me-a, et super vestem me- am

mi-sérunt sortem.

_____ Bože môj, Bože môj, prečo si ma opustil? Slová
môjho náreku sú d'aleko od toho, kto by ma zachránil. * Bože môj, volám vo dne, a nečuješ;
volám v noci, a nenachádzam pokoja. * A predsa ty si svätý, ty tróniš na chvóľach Izraela.
* V teba dúfali naši otcovia; dúfali a vyslobodil si ich. * K tebe volali a boli spasení, v teba
dúfali a zahanbení neboli. * No ja som červ, a nie človek, ľuďom som na posmech a davu na

opovrhnutie. ✱ Vysmievajú sa mi všetci, čo ma vidia, vykrúcajú ústa a potriasajú hlavou. ✱ „Úfal v Pána, nech ho vyslobodí, nech ho zachráni, ak ho má rád.“ ✱ Ved' ty si ma vyviedol z lona a na prsiach matky si mi dal spočinúť. Od samého zrodu som odkázaný na teba. ✱ Ty si môj Boh, odkedy ma mat' povila. Nevzd'al'uj sa odo mňa, ✱ lebo sa blíži ku mne nešťastie a nieta, kto by mi pomohol. ✱ Obkl'učuje ma stádo juncov, obstupujú ma býky z Bášanu. ✱ Otvárajú na mňa svoje papule ako lev, čo plieni a reve. ✱ Rozlievam sa sť'a voda a uvoľňujú sa vo mne všetky kľby. ✱ Srdce mi mäkne ako vosk a topí sa mi v útrobach. ✱ Podnebie mi vysychá ako črepiny a jazyk sa mi lepí k hrtanu. Do prachu smrti ma odvádzaš. ✱ Obkl'učuje ma svorka psov, obstupuje ma tlupa zlosynov. ✱ Prebodli mi ruky a nohy, môžem si spočítať všetky svoje kosti. ✱ Lež oni si ma premeriavajú a skúmajú; delia si moje šaty a o môj odev hádzu lós. ✱ Ale ty, Pane, nevzd'al'uj sa odo mňa, ty, moja sila, ponáhľaj sa mi na pomoc. ✱ Chráň mi dušu pred kopijou a môj život pred pazúrmí psov. ✱ Vyslobod' ma z tlamy levovej, mňa úbohého chráň pred rohmi byvolov. ✱ Tvoje meno chcem zvestovať svojim bratom a uprostred zhromaždenia chcem ť'a velebiť. ✱ Chváľte Pána, vy, ktorí sa ho bojíte, oslavujte ho, všetci Jakubovi potomci. ✱ Nech majú pred ním bázeň všetky pokolenia Izraelove, ved' on nepohŕda, ani neopovrhne nešťastným chudákom; ✱ ani svoju tvár neodvracia od neho, lež vyslyší ho, keď volá k nemu. ✱ Tebe patrí moja chvála vo veľkom zhromaždení a svoje sľuby splním pred tvárou tých, čo sa boja Pána. ✱ Chudobní sa najedia a budú nasýtení a Pána budú chváliť tí, čo ho hl'adajú: „Naveky nech žijú ich srdcia!“ ✱ Pána budú spomínať a k nemu sa obrátia všetky zemské končiny, ✱ jemu sa budú klaňať všetky rodiny národov. ✱ Ved' Pánovo je kráľovstvo, on panuje nad národmi. ✱ Jemu jedinému sa budú klaňať všetci, čo spia pod zemou; pred jeho tvárou padnú na zem všetci, čo zostupujú do prachu. ✱ Aj moja duša bude preňho žiť a jemu bude slúžiť moje potomstvo. ✱ Budúcim pokoleniam sa bude rozprávať o Pánovi a jeho spravodlivosť budú ohlasovať ľudu, ktorý sa narodí: „Toto urobil Pán.“

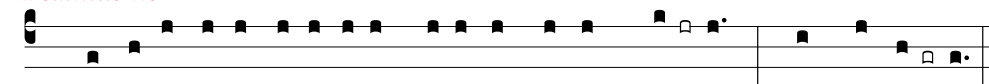
3. Ant.
VIII G

I

nsurrexérunt in me * testes i-níqui, et mentí-ta est

i-níqui-tas si-bi.

Psalmus 26

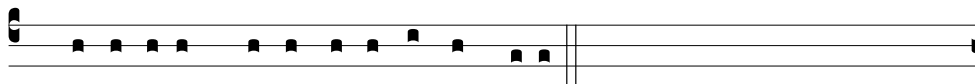
1. Dóminus illuminá-ti-o me-a, et sa-lus **me-** a, * *quem timé-* bo?
2. Dóminus protéctor vitæ **meæ**, * a quo *trepidábo*?
3. Dum apprópíant super me **nocéntes**, * ut edant *carnes meas*:
4. Qui tríbulant me inimíci **mei**, * ipsi infirmáti sunt et *cecidérunt*.
5. Si consístant advérsus me **castra**, * non timébit *cor meum*.
6. Si exsúrgat advérsus me **prælium**, * in hoc ego *sperábo*.
7. Unam pétii a Dómino, hanc requíram, *
ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus **vitæ meæ**:
8. Ut vídeam voluptátem **Dómini**, * et vísitem *templum ejus*.
9. Quóniam abscondit me in tabernáculo **suo**: *
in die malórum protéxit me in abscondito tabernáculo **sui**.
10. In petra exaltávit me: *
et nunc exaltávit caput meum super inimícos **meos**.
11. Circuívi et immolávi in tabernáculo ejus hóstiam vociferatiónis: *
cantábo et psalmum *dicam* **Dómino**.
12. Exáudi, Dómine, vocem meam, qua clamávi **ad** te: *
miserére mei, *et exáudi* me.

-

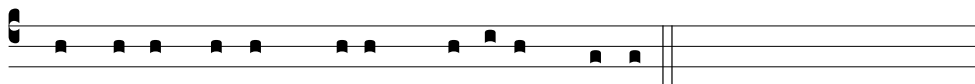
Pán je

*moje svetlo a moja spása, koho sa mám báť? * Pán je ochranca môjho života, pred kým sa mám strachovať? * Keď sa približujú ku mne zločinci a chcú mi zničiť telo, * vtedy moji utláčatelia a nepriatelia strácajú silu a padajú. * Aj keby sa proti mne postavili šky, moje srdce sa nezľakne. * Aj keby proti mne vzbĺkol boj, zotroám v dôvere. * O jedno prosím Pána a za tým túžim, aby som mohol bývať v dome Pánovom po všetky dni svojho života, * aby som pociťoval nehu Pánovu a obdivoval jeho chrám. * A on ma vo svojom stane schová v deň nešťastia, ukryje ma v skrýši svojho príbytku * a postaví ma vysoko na skalu. A už teraz dvíham hlavu nad svojich nepriateľov, čo ma obklúčujú. * V jeho stánku mu*

prinesiem obeť chvály, budem spievať a hrať Pánovi. ✱ Čuj, Pane, hlas môjho volania, zľutuj sa nado mnou a vyslyš ma. ✱ V srdci mi znejú tvoje slová: „Hľadajte moju tvár!“ Pane, ja hľadáš tvoju tvár. ✱ Neodvracaj svoju tvár odo mňa, neodkláňaj sa v hneve od svojho služobníka. ✱ Ty si moja pomoc, neodvrhuj ma, ani ma neopúšťaj, Bože, moja spása. ✱ Hoci by ma opustili otec aj mat', Pán sa ma predsa ujme. ✱ Ukáž mi, Pane, svoju cestu a priveď ma na správny chodník, lebo mám mnoho nepriateľov. ✱ Nevydávaj ma zvoli utláčateľov, veď povstali proti mne kriví svedkovia, dychtiví po násilí. ✱ Verím, že uvidím dobrodenia Pánove v krajine žijúcich. ✱ Očakávaj Pána a buď statočný; srdce maj silné a drž sa Pána.

¶. Di-vi-sérunt si-bi vestiménta me-a.

¶. Et super vestem me-am mi-sérunt sortem.

Lectio 1 (Lam 2:8-11)

De Lamentatióne Jeremíæ Prophetæ

Heth. Cogitávit Dóminus díssipare murum filíæ Sion: teténdit funí-culum suum, et non avértit manum suam a perditíone: luxitque ánte-murale, et murus páriter díssipátus est.

Teth. Defíxæ sunt in terra portæ ejus: pérdidit, et contrívit vectes ejus: regem ejus et príncipes ejus in Géntibus: non est lex, et prophetæ ejus non invenérunt visiónem a Dómino.

Jod. Sedérunt in terra, conticuérunt senes filíæ Sion: conspersérunt cínere cápita sua, accincti sunt ciliciis, abjecérunt in terram cápita sua vírgines Jerúsalem.

Caph. Defecérunt præ lácrimis óculi mei, conturbáta sunt víscera mea: effusum est in terra jecur meum super contritíone filíæ pópuli mei, cum deficeret párvulus et lactens in platéis oppidi.

Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

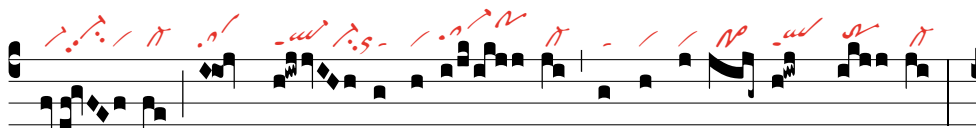
— Vau. Akoby bol sad, strhol mu plot, zničil jeho zbor, zabudnúť dal Pán na Sione sobotu a zbor, zavrhol v prudkom hneve kráľ a i kňaza. * Zain. Odvrhol Pán svoj oltár, svätyňu si znesvätil, nepriateľovi vydal do rúk pevnosti jej palácov. Robili krik v dome Pánovom ako v deň zhromaždenia. * Chet. Rozváľat' zamýšľal Pán hradby dcéry sionskej, rozťahal povraz, neodťahal si ruky od ničenia; vrhol do žiaľ'u hradby aj múr, čo hynuli spolu. * Tet. Brány mu padli na zem, zničil a zlámal jeho závory, jeho kráľ aj kniežatá sú medzi národmi. Zákona nieto, prorokom tiež sa nedostalo videnie Pánovo. * Jod Na zemi sedeli a zamíkli sionské dcéry i starci. Na hlavu sypali si popol, odiali si vrecoviny; k zemi si ovesili hlavy panny Jeruzalema. * Kaf „Oči mám zoslabnuté od slz, vnútro mám rozbúrené, pečeň sa mi na zem rozteká pre skazu dcéry môjho ľudu, že nemluví a dojča hynú na uliciach mesta.“
* Jeruzalem, navráť sa k Pánovi, svojmu Bohu.

Resp. 1

III

O

-mnes amí-ci mé- i de-re- liqué-

runt me, et præ- va-lu-é- runt insi-di-án-tes mí- hi:

trá-di-dit me quem di-li-gé- bam:

* Et terri-bí-li-bus ó- cu- lis plá- ga crudé- li percu- ti-én-

_____ Všetci moji priatelja ma opustili a moji nepriatelja ma premohli. Ten, ktorého som miloval, ma zradil. * Hroznými očami na mňa hádzali odporné pliagy, octom ma napájali.
* Započítaný som medzi nepriateľov, môj život nebude ušetrený. _____

Lectio 2 (Lam 2:12-15)

Lamed. Mátribus suis dixérunt: Ubi est tríticum et vinum? cum defícerent quasi vulneráti in platéis civitátis: cum exhalárent ánimas suas in sinu matrum suárum.

Mem. Cui comparábo te? vel cui assimilábo te, fília Jerúsalem? cui exæquábo te, et consolabor te, virgo fília Sion? Magna est enim velut mare contrítio tua: quis medébitur tui ?

Nun. Prophetæ tui vidérunt tibi falsa et stulta, nec aperiébant iniquitátem tuam, ut te ad pœniténtiam provocarent: vidérunt autem tibi assumptiónes falsas, et ejectiones.

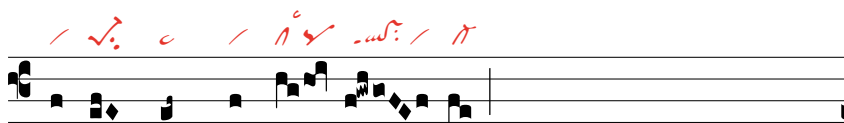
Samech. Plausérunt super te mánibus omnes transeúntes per viam: sibilavérunt, et movérunt caput suum super filiam Jerúsalem: Hæcine est urbs, dicéntes, perfecti decóris, gáudium univérsæ terræ?

Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

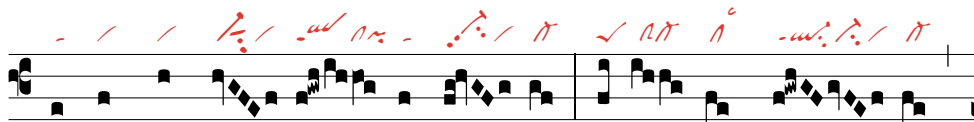
_____ Lamed. Vraveli svojim matkám: „Kdeže je obilie a víno?“, keď ako prebodnuté mrelí na uliciach mesta, keď si dušu vydýchli do lona svojich matiek. * Mem. K čomu ťa pripodobníť? K čomu prirovnám, dcéra jeruzalemská? K čomu ťa primeriam? Ako ťa poteším, sionská dcéra, panna? Tvoja zlomenosť je veľká ako more, ktože ju zhojí? * Nun. Tvoji proroci videli tvoju márnosť a hlúposť, tvoj zločin neodhaľovali, aby ti obrátili osud, ale zreli ti zrenia daromné, klamné. * Samech. Tlieskajú nad tebou do dlaní všetci, čo idú cestou, kývajú hlavou, vypiskujú jeruzalemskú dcéru: „Toto je mesto vrcholnej vraj krásy a rozkoš celej zeme?“ * Jeruzalem, navráť sa k Pánovi, svojmu Bohu. _____

Resp. 2

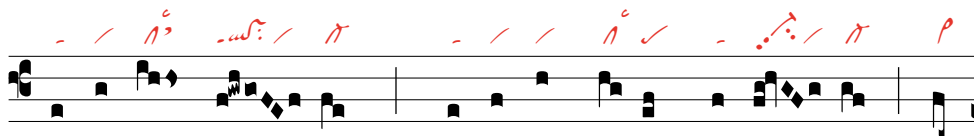
II
V

E-lum témpli scís- sum est,

* Et ómnis tér- ra trému- it: látro de crú- ce

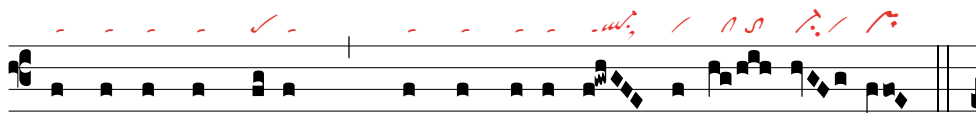
clamá-bat, dí- cens: Meménto mé- i, Dómi- ne, dum

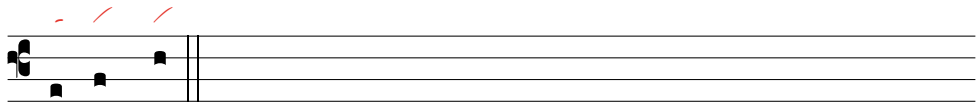
vé-ne-ris in régnum tú- um.

¶. Pé-træ scíssæ sunt, et monuménta apérta sunt, et múlta

córpo-ra sanctórum, qui dormí-e-rant, surre-xé-runt.

* Et ómnis.

_____ Chrámová opona sa roztrhla * Zem sa triasla; lotor z kríža volal: Rozpomeň sa na mňa, Pane, keď prídeš do svojho kráľovstva. * Skaly pukali, otvorili sa hroby a mnohé telá zosnulých svätých vstali z mŕtvych. _____

Lectio 3 (Lam 3:1-9)

Aleph. Ego vir videns paupertátem meam in virga indignatiónis ejus.

Aleph. Me minávit, et adduxit in ténebras, et non in lucem.

Aleph. Tantum in me vértit, et convértit manum suam tota die.

Beth. Vetustam fecit pellem meam, et carnem meam, contrívit ossa mea.

Beth. Ædificávit in gyro meo, et circúmdedit me felle et labóre.

Beth. In tenebrósis collocávit me, quasi mórtuos sempiternos.

Ghimel. Circumædificávit advérsus me, ut non egrédiar: aggravávit cómpedem meum.

Ghimel. Sed et, cum clamávero et rogávero, exclusit oratiónem meam.

Ghimel. Conclusit vias meas lapidibus quadris, sémitas meas subvértit.

Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

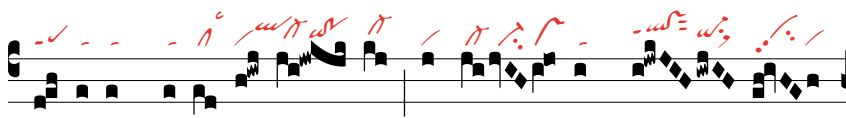
_____ Alef. Som muž, čo skúsil biedu pod prútom jeho hnevu. * Alef. Vohnal a voviedol ma do temnôt, kde svetla niet. * Alef. Na mňa len

dvíha zase celý deň svoju ruku. * Bet. Zосуšil na mne telo, kožu, dolámal moje kosti. * Bet. Obklopil, obkl' účil ma jedom a útrapami. * Bet. V temnotách ma usadil ako večne mŕtvych. * Gimel. Ohradil ma, že neuniknem, reťaze mi zať ažil; * Gimel. hoc by som volal, kričal, udusí moju prosbu. * Gimel. Na cesty mi dal hradby z kvádrov, moje chodníky porozvracal. * Jeruzalem, navráť sa k Pánovi, svojmu Bohu.

Resp. 3

VIII

V

I-ne-a mé-a e-lé-cta, é-go te plan-tá-

vi: *Quó-modo convér-sa es in ama-ri-tú-di-nem,

ut me cru-ci-fí-ge-res, et Ba-rábbam di-mítte-res?

Ÿ. Sepí-vi te, et lápidēs e-légi ex te, et ædi-fi-cá-vi

túr-rim. *Quó-modo. R̃. Ví-ne-a.

— Vinica moja vyvolená, ja som ťa vysadil * ako si sa zmenila na vinič spotvorený, cudzí - mňa chce ukrižovať a Barabáša prepustiť? * Oplotil som ťa, kamene som z teba vyzbieral, vežu som postavil.

IN II NOCTURNO

4. Ant.

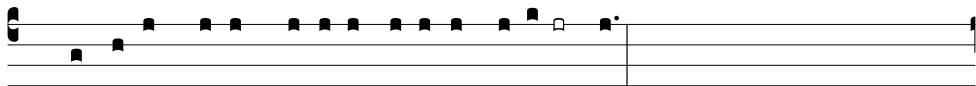
VIII G

V

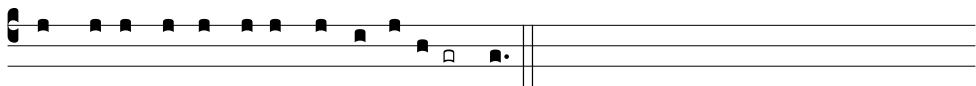

im fa-ci-ébant * qui que-rébant ánimam me-am.

Psalmus 37

1. Dómine, ne in furóre tu-o árgu-as me, *

neque in i-ra tu-a corrí-pi-as me.

2. Quóniam sagíttæ tuæ infíxæ sunt **mihi**: *
et confirmásti super me *manum* **tuam**.

3. Non est sánitas in carne mea a fácie iræ **tuæ**: *
non est pax óssibus meis a fácie peccatórum *meórum*.

4. Quóniam iniquitátes meæ supergréssæ sunt caput **meum**: *
et sicut onus grave gravátæ *sunt* **super** me.

5. Putruérunt et corrúptæ sunt cicatríces **meæ**, *
a fácie insipiéntiæ **meæ**.

6. Miser factus sum, et curvátus sum usque in **finem**: *
tota die contristátus ingrediébar.

7. Quóniam lumbi mei impléti sunt illusió nibus: *
et non est sánitas in *carne* **mea**.

8. Afflíctus sum, et humiliátus sum **nimis**: *
rugiébam a gémitu *cordis* **mei**.

9. Dómine, ante te omne desidérium **meum**: *
et gémitus meus a te non *est* **abscónditus**.

-
10. Cor meum conturbátum est, † derelíquit me virtus **mea**: *
et lumen oculórum meórum, et ipsum *non est* **mecum**.
 11. Amíci mei, et próximi **mei** *
advérsum me appropinquavérunt, *et stetérunt*.
 12. Et qui iuxta me erant, de longe stetérunt: *
et vim faciébant qui quærébant *ánimam* **meam**.
 13. Et qui inquirébant mala mihi, locúti sunt vanitátes: *
et dolos tota die *meditabántur*.
 14. Ego autem tamquam surdus non audiébam: *
et sicut mutus non apériens os **suum**.
 15. Et factus sum sicut homo non **áudiens**: *
et non habens in ore suo redargutiónes.
 16. Quóniam in te, Dómine, sperávi: *
tu exáudies me, Dómine, *Deus* **meus**.
 17. Quia dixi: Nequándo supergáudeant mihi inimíci **mei**: *
et dum commovéntur pedes mei, super me magna locúti sunt.
 18. Quóniam ego in flagélla parátus sum: *
et dolor meus in conspéctu *meo* **semper**.
 19. Quóniam iniquitátem meam annuntiábo: *
et cogitábo pro peccáto **meo**.
 20. Inimíci autem mei vivunt, et confirmáti sunt **super** me: *
et multiplicáti sunt qui odérunt *me* **íníque**.
 21. Qui retríbuunt mala pro bonis, detrahébant **mihi**: *
quóniam sequébar *bonitátem*.
 22. Ne derelínquas me, Dómine, Deus **meus**: * ne discésseris **a** me.
 23. Inténde in adjutórium **meum**, * Dómine, Deus, *salútis* **meæ**.

Vim fa-ci-ébant qui que-rébant ánimam me-am.

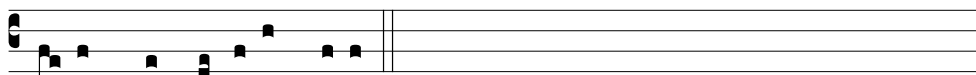
5. Ant.

IV A*

C

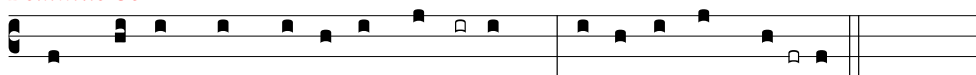

onfundántur * et reve-re-ántur, qui quáerunt ánimam

me-am, ut áuferant e-am.

Psalmus 39

1. Exspéctans expectá-vi **Dóminum**, * et inténdit **mi-** hi.

2. Et exaudívit *preces meas*: *
et edúxit me de lacu misériae, et *de luto fæcis*.

3. Et státuit super petram *pedes meos*: * et diréxit *gressus meos*.

4. Et immísit in os meum cánticum **novum** * *carmen Deo nostro*.

5. Vidébunt multi, et *timébunt*: * et *sperábunt in Dómino*.

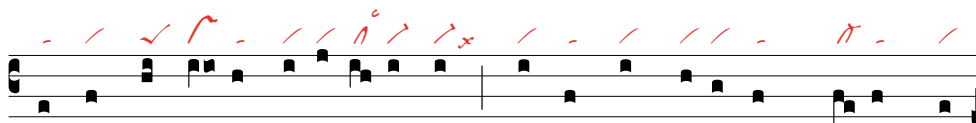
6. Beátus vir, cujus est nomen *Dómini spes ejus* *
et non respéxit in vanitátes et *insánias falsas*.

7. Multa fecísti tu, Dómine, Deus meus, *mirábilia tua*: *
et cogitatió nibus tuis non est qui *símilis sit tibi*.

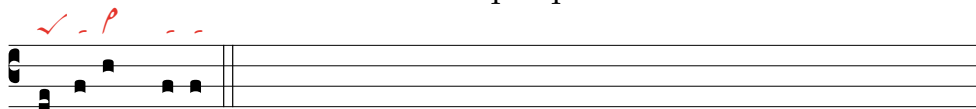
8. Annuntiávi et *locútus sum*: * *multiplicáti sunt super númerum*.

9. Sacrificium et oblatiόνem *noluísti*: * *aures autem perfecísti mihi*.

-
10. Holocáustum et pro peccáto non *postulásti*: * tunc dixi: *Ecce vénio*.
 11. In cápite libri scriptum est de me ut fácerem *voluntátem tuam*: *
Deus meus, *vólui*, et legem tuam in *médio cordis mei*.
 12. Annuntiávi *justítiam tuam* in *ecclésia magna*, *
ecce *lábia mea* non prohibébo: *Dómine, tu scisti*.
 13. *Justítiam tuam* non *abscóndi* in *corde meo*: *
veritátem tuam et *salutáre tuum* *dixi*.
 14. Non *abscóndi* *misericórdiam tuam* et *veritátem tuam* *
a *concílio multo*.
 15. Tu autem, *Dómine*, ne longe fácias *miseratiónes tuas a me*: *
misericórdia tua et *véritas tua* *semper suscepérunt me*.
 16. Quóniam *circumdedérunt me mala*, quorum *non est númerus*: *
comprehendérunt me iniquitátes meæ, et non *pótui ut vidérem*.
 17. *Multiplicátæ sunt super capíllos cápitis mei*: *
et *cor meum derelíquit me*.
 18. *Compláceat tibi, Dómine, ut éruas me*: *
Dómine, ad adjuvándum me réspice.
 19. *Confundántur et revereántur simul*, qui *quærunť ánimam meam*, *
ut *áuferant eam*.
 20. *Convertántur retrórsum et revereántur*: * qui *volunt mihi mala*.
 21. *Ferant conféstim confusiónem suam*: * qui *dicunt mihi: Euge, euge*.
 22. *Exsúltent et læténtur super te omnes quæréntes te*: *
et *dicant semper: Magnificétur Dóminus: qui díligunt salutáre tuum*.
 23. Ego autem *mendícus sum, et pauper*: * *Dóminus sollícitus est mei*.
 24. *Adjútor meus et protéctor meus tu es*: * *Deus meus, ne tardáveris*.

Confundantur et reve-re-ántur, qui quærunť animam me-am, ut

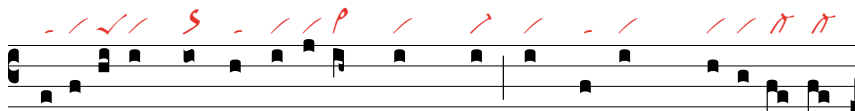
áuferant e-am.

Čakal som, čakal na Pána a on sa ku mne sklonil. * Vyslyšal môj nárek a vytiahol ma z jamy hrôzy, z bahnitého kalu. * Nohy mi postavil na skalu a kroky mi upevnil. * Do úst mi vložil pieseň novú, chválospev nášmu Bohu. * Mnohí to uvidia a bázeň ich naplní a budú dúfať v Pána. * Blažený človek, čo v Pána skladá dôveru a nevšíma si pyšných ani náchylných klamať. * Veľa zázrakov si urobil, Pane, Bože môj; a v твоjich zámeroch s nami kto sa ti vyrovná? * Aj keby som ich chcel rozhlásiť a vyrozprávať všetky, toľko ich je, že sa nedajú spočítať. * Obety a dary si nepraješ, lež uši si mi otvoril. * Nežiadaš žertvu ani obetu zmierenia, preto som povedal: „Hľ'a, prichádzam. * Vo zvitku knihy je napísané o mne, že mám plniť твоju vôľu. * A to chcem, Bože môj, hlboko v srdci mám tvoj zákon.“ * Ohlasujem твоju spravodlivosť vo veľkom zhromaždení; svojim perám hovoriť nebránim, Pane, ty to vieš. * Тvoju spravodlivosť si v srdci neskrývam, rozprávam o tvojej vernosti a o tvojej spásе. * Neskrývam твоju milosť a pravdu pred veľkým zhromaždením. * Ale ty, Pane, neodnímaj mi svoje milosrdenstvo, tvoja milosť a tvoja pravda nech, mi vždy pomáhajú. * Zo všetkých strán sa na mňa kopia nespočetné pohromy, * opantalo ma toľko hriechov, že nemám o nich prehľadu. * A je ich viac, než mám vlasov na hlave, až mi z toho srdce zamiera. * Pane, ráč ma zachrániť, príď mi čím skôr na pomoc. * Nech sa hanbia a červenajú všetci dovedna, čo mi číhajú na život a čo mi ho chcú zničiť. * Nech sú zavrátení a nech sa hanbia tí, čo mi chcú zle. * Nech zmeravejú hanbou tí, čo mi hovoria: „Tak mu treba!“ * No nech jasajú a nech sa v tebe tešia všetci, čo ťa hľadajú. A tí, čo túžia po tvojej pomoci, nech stále hovoria: „Nech je zvelebený Pán!“ * Ja som síce biedny a úbohý, no Pán sa stará o mňa. * Ty si moja pomoc a môj osloboditeľ, Bože môj, nemeškaj.

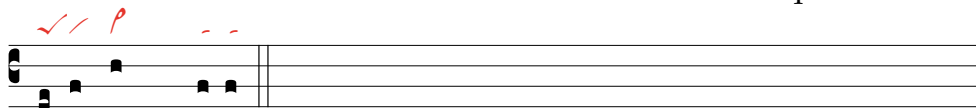
6. Ant.

IV A*

A

-li-éni * insurrexérunt in me, et fortes quæsi-é-runt

ánimam me-am.

The first system of musical notation for 'The Rose Tree' is written on a five-line staff. It begins with a treble clef and a key signature of one flat (B-flat). The melody consists of a series of eighth and sixteenth notes, with a repeat sign at the end of the first phrase. The lyrics 'The Rose Tree' are written below the staff.

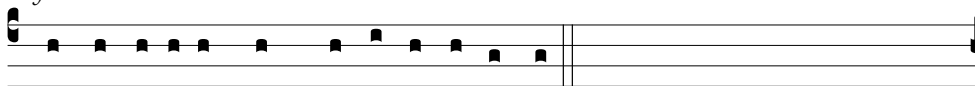
[illegible]

Handwritten red markings above the second staff: - / ✓ / S - / / P / / / / - / / / / X X ✓ / P

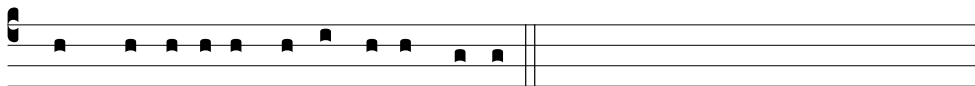
A handwriting practice line for the letter 'a'. It features a set of three horizontal lines (top, middle, and bottom) and a vertical midline. The letter 'a' is shown in a cursive style, starting with a small circle on the middle line, touching the top and bottom lines, and crossing the midline. There are two red dots above the first 'a' and two red dots above the second 'a'. The rest of the line is empty for practice.

20/ 41 - Officium Hebdomadæ Sanctæ - FERIA VI- Ad Matutinum

ved' si verný. ✱ S radosťou ti prinesiem obeť; meno tvoje, Pane, budem velebiť, lebo si dobrý; ✱ lebo ma vyslobodzujes zo všetkých súžení a na svojich nepriateľov môžem hl'adiet' zvysoka.

Ÿ. Insurrexérunt in me testes i-níqui.

℞. Et mentí-ta est i-níqui-tas si-bi.

Lectio 4 (In Psalm 63. ad versum 2.)

Ex tractátu sancti Augustíni Epíscopi super Psalmos

Protexísti me, Deus, a convéntu malignántium, a multitúdine operántium iniquitátem. Jam ipsum caput nostrum intueamur. Multi Mártýres talia passi sunt, sed nihil sic elucet, quómodo caput Mártýrum: ibi mélius intuemur, quod illi experti sunt. Protectus est a multitúdine malignántium, protegénte se Deo, protegénte carnem suam ipso Fílio, et hómine, quem gerebat: quia fílius hómínis est, et Fílius Dei est. Fílius Dei, propter formam Dei: fílius hómínis, propter formam servi, habens in potestate pónere ánimam suam, et recípere eam. Quid ei potuérunt fácere inimíci? Occidérunt corpus, ánimam non occidérunt. Inténdite. Parum ergo erat, Dóminum hortari Mártýres verbo, nisi firmaret exemplo.

Bráň ma pred zberbou ničomníkov pred tlupou zločincov. (Žalm 64, verš 2) Upríme teraz náš pohľad na nášho Pána. Mnoho mučeníkov trpelo, ale nie tak ako najväčší z nich. A práve na ňom vidíme, ako sa im to podarilo. Bol ochraňovaný od zberby ničomníkov, ochraňovaný Bohom. Ochraňuje seba samého vo svojom Synovi a človeka, ktorý ho prosí; pretože je synom človeka a synom Božím. Je synom Božím, pretože má prirodzenosť Boha, je synom človeka, pretože má prirodzenosť sluhu (Filipanom 2;6-7). V jeho moci bolo ponechať si život, ale on ho dal dobrovoľne. Čo mu mohli spraviť jeho nepriatelia? Mohli zabiť jeho telo, nie však jeho dušu. Dobro to zdáť. Bolo by nedostatočné, ak by Pán iba hovoril o mučeníctve, ak by toto slovo neposilnil príkladom.

Resp. 4

VIII

T

Amquam ad latrónem e-xístis cum gládi-is et

fú-sti-bus com-prehén-de-re me: * Quo-tí-

di-e apud vos é-ram in témplo dó-cens, et non

me tenu-í-stis: et ecce flagellá-tum dú-ci-tis

ad cru-ci-fi-gén-dum.

℣. Cumque inje-císsent mánus in Jésum, et te-nu-íssent

é- um, dí- xit ad é- os. * Quo-tí- di- e.

_____ Vyšli ste s mečmi a kyjmi ako na zločinca, aby ste ma zajali. * Deň čo deň som sedával a učil v chráme, a nezajali ste ma; a hľa: zbičovaného ma teraz idete ukrižovať. * Keď na Ježiša položili ruky a zajali ho, povedal im: _____

Lectio 5

Nostis qui convéntus erat malignántium Judæórum, et quæ multi-
túdo erat operántium iniquitátem. Quam iniquitátem? Quia volué-
runt occídere Dóminum Jesum Christum. Tanta ópera bona, inquit,
osténdi vobis: propter quod horum me vultis occídere? Pértulit omnes
infirmos eórum, curávit omnes languidos eórum, prædicávit regnum
cælórum, non tácuit vítia eórum, ut ipsa potius eis displicerent, non
médicus, a quo sanabántur. His ómnibus curatió nibus ejus ingrati, ta-
mquam multa febre phrenétici, insaniéntes in medicum, qui venerat
curare eos, excogitavérunt consílium perdéndi eum: tamquam ibi vo-
léntes probare, utrum vere homo sit, qui mori possit, an aliquid super
hómínes sit, et mori se non permittat. Verbum ipsórum agnóscimus
in Sapiéntia Salomónis: Morte turpíssima, inquiunt, condemnémus
eum. Interrogémus eum: erit enim respéctus in sermónibus illíus. Si
enim vere Fílius Dei est, líberet eum.

_____ Vieme, kto
bol tou zberbou ničomníkov a tlupou zločincov. Aký zločin plánovali? Usmrtiť nášho Pána
Ježiša Krista. Vykonal som mnoho dobrých skutkov, hovorí, za ktorý z nich ma chcete zabiť?
On niesol všetky ich slabosti, liečil všetky ich choroby, rozprával im o nebeskom kráľovstve.
Ich neprávosti pred nimi nezatajil, aby ich mohli nenávidieť, skôr ako lekár, ktorý by ich
liečil. A teraz, ignorujúc všetku jeho uzdravujúcu lásku, ako muži zúriaci v delíriu, radia
sa ako ho zabiť, aby zistili, či je obyčajný smrteľný človek, alebo je nadčlovek, ktorého zabiť
nemožno. Tieto slová poznáme zo Šalamúnovej knihy múdrosti (II;18-20): Odsúd' me ho
na smrť najpotupnejšiu, Skúšajme ho, či je naozaj pravda, čo hovoril. Ak je totiž v skutku
Božím synom, oslobodí ho. _____

Resp. 5

VII

T

Enebræ fáctæ sunt, dum cru-ci-fi-xíssent Jésum

Ju- dæ- i: et cir- ca hó- ram nó- mam excla- má-

vit Jé- sus vó- ce má- gna: Dé- us mé- us,

ut quid me de-re- li-quí- sti?

* Et incliná-to cá- pi-te, emí- sit spí-ri- tum.

¶. Exclá- mans Jésum vó-ce mágna, á- it: Pá- ter, in mánus

tú-as comméndo spí- ri-tum mé- um. * Et incliná-to.

Tma nastala po celej zemi, keď židia ukrižovali Ježiša.

Okolo tretej hodiny popoludní zvolal Ježiš mocným hlasom: Bože môj, Bože môj, prečo si ma opustil? ✱ Naklonil hlavu a odovzdal ducha. ✱ Ježiš zvolal mocným hlasom: Otče, do tvojich rúk porúčam svojho ducha.

Lectio 6

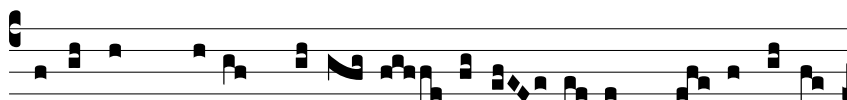
Exacuérunt tamquam gládium linguas suas. Non dicant Judæi: Non occidimus Christum. Etenim propterea eum dedérunt júdici Pilato, ut quasi ipsi a morte ejus videréntur immunes. Nam cum dixisset eis Pilátus: Vos eum occídite: respondérunt, Nobis non licet occídere quemquam. Iniquitátem facínoris sui in judicem hóminem refúndere volébant: sed numquid Deum judicem fallebant? Quod fecit Pilatus, in eo ipso quod fecit, aliquantum particeps fuit: sed in comparatióne illórum multo ipse innocentior. Institit enim quantum pótuit, ut illum ex eórum mánibus liberaret: nam propterea flagellátum produxit ad eos. Non persecuéndo Dóminum flagellávit, sed eórum furori satisfácere volens: ut vel sic jam mítescerent, et desínerent velle occídere, cum flagellátum víderent. Fecit et hoc. At ubi perseveravérunt, nostis illum lavisse manus, et dixisse, quod ipse non fecisset, mundum se esse a morte illíus. Fecit tamen. Sed si reus, quia fecit vel invítus: illi innocéntes, qui coëgérunt ut fáceret? Nullo modo. Sed ille dixit in eum senténtiam, et jussit eum crucifígi, et quasi ipse occídít: et vos, o Judæi, occídístis. Unde occídístis? Gladio linguæ: acuístis enim linguas vestras. Et quando percússístis, nisi quando clamastis: Crucifíge, crucifíge?

– *Svoje jazyky chceli očistiť ako meče. Nemôžu povedať: my sme nezabili Krista. Vydali ho Pilátovi, aby sa zdalo, že na jeho smrti nemajú vinu. Ale keď im Pilát povedal: Vezmite si ho vy a ukrižujte, odpovedali, že im to zákon neumožňuje. Možno zvolili vinu svojho hriechu z ľudského pohľadu, ale oklamali božského sudcu? To, čo spravil, robí z Piláta spoluvinníka, ale v porovnaní s nimi je jeho vina omnoho menšia. Pokúšal sa oslobodiť ho ako len mohol, preto ho nechal pred nimi bičovať. Nedal ho zbičovať zo surovosti, ale dúfal, že tým utlmí ich smäd po krvi a možno pocítia súcit, keď ho uvidia zbičovaného. Aj o to sa pokúsil! Keď videl, že nič nedosiahne, ba že pobúrenie ešte vzrastá, umyl si pred nimi ruky a povedal, že nemá vinu na jeho smrti. Keď bol vinný on, ktorý konal z donútenia, o čo väčšiu vinu majú tí, čo ho donútili? Ale on vyniesol rozsudok a prikázal ho ukrižovať. Ale aj vy, židia, ste ho zabili. Čím ste ho zabili? Mečom jazyka! Kedy ste ho zabili? Vtedy, keď ste volali: Ukrižuj ho!*

Resp. 6

VIII

A

-nimam mé-am di-lé-ctam trá-di di in má-nus i-ni-

quó-rum, et fácta est mí-hi he-ré-di-tas mé-a

si-cut lé-o in sílva: dédit contra me vó-ces adver-

sá-ri-us, dí-cens: Congregá-mi-ni, et prope-

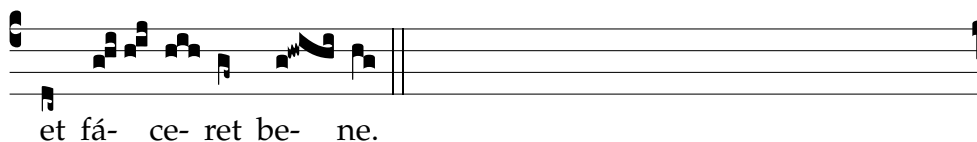
rá-te ad devo-rán-dum illum: po-su-érunt me in

de-sérto so-li-tú-di-nis, et lú-xit super me ómnis

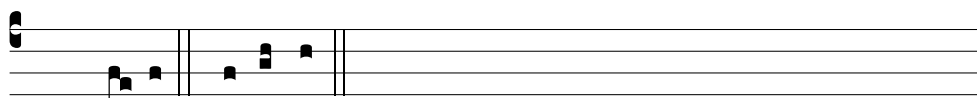
tér-ra: * Qui-a non est invéntus qui me agnó-sce-ret,

¶. Insurre-xé-runt in me ví-ri absque mi-se-ri-córdi- a,

et non pepercé-runt á- ni-mæ mé- æ.

* Qui- a. R. Animam.

— Svojho miláčika som vydal do rúk jeho nepriateľov; moje dedičstvo je teraz ku mne ako lev v lese: pozdvihlo proti mne svoj hlas, hovoriac: zhromaždime sa a ponáhl'ajme sa zožrať ho! Do púšte samoty ma umiestnili a celý svet za mnou žiaľil. * Pretože sa nenašiel žiaden, ktorý by ma spoznal a urobil mi dobre. * Povstali proti mne kriví svedkovia, dychtiví po násilí a moju dušu neušetrili. —

IN III NOCTURNO

7. Ant.

I f

A

b insurgéntibus in me * líbera me, Dómi-ne,

qui-a occupavérunt ánimam me-am.

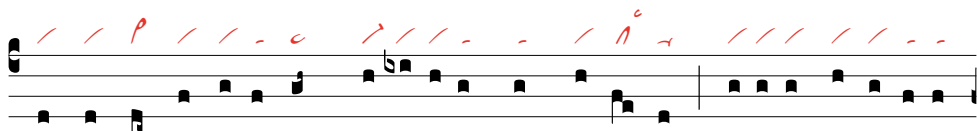
Psalmus 58

1. E-ripe me de i-nimí-cis me-is, **De-** us **me-** us: * et ab

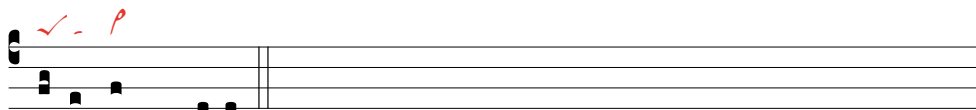
insurgéntibus in me *lí-be-ra* me.

2. Eripe me de operántibus **iniquitátem**: *
et de viris *sánguinum* **salva** me.
3. Quia ecce cepérunt **ánimam meam**: * irruérunt *in me* **fortes**.
4. Neque iníquitas mea, neque peccátum **meum**, **Dómine**: *
sine iniquitáte cucúrri, *et diréxi*.
5. Exsúrge in occúrsum **meum**, et **vide**: *
et tu, Dómine, Deus virtútum, *Deus Israël*.
6. Inténde ad visitándas **omnes Gentes**: *
non misereáris ómnibus, qui operántur **iniquitátem**.
7. Converténtur ad vésperam: et famem patiéntur ut **canes**: *
et circuíbunt *civitátem*.
8. Ecce loquéntur in ore suo, † et gládus in lábiis eórum: *
quóniam *quis audívit*?

9. Et tu, Dómine, derid**é**bis eos: * ad níhilum dedúces *omnes Gentes*.
10. Fortitúdinem meam ad te custódiam, † quia, Deus, susc**é**ptor **meus** es: * Deus meus, misericórdia ejus prævéniet me.
11. Deus osténdet mihi super inimícos meos, ne occíd**as** eos: * nequándo obliviscántur pópuli **mei**.
12. Dispérge illos in virtúte **tua**: * et depóne eos, protéctor *meus*, Dómine:
13. Delíctum oris eórum, sermónem labiór**um ipsórum**: * et comprehendántur in supér**bia sua**.
14. Et de execratióne et mendá**ci**o annuntiabúntur in consummatió**ne**: * in ira consummationis, *et non erunt*.
15. Et scient quia Deus domináb**itur Jacob**: * et fínium **terræ**.
16. Converténtur ad vésperam: et famem patiéntur ut canes, * et circu**l**abunt civitátem.
17. Ipsi dispergéntur ad manducánd**um**: * si vero non fúerint saturáti, et *murmurábunt*.
18. Ego autem cantábo fortitúdinem **tuam**: * et exsultábo mane misericórdiam **tuam**.
19. Quia factus es susc**é**ptor **meus**, * et refúgium meum, in die tribulatió**nis meæ**.
20. Adjútor meus, tibi psallam, † quia, Deus, susc**é**ptor **meus** es: * Deus meus, misericórdia **mea**.

Ab insurgéntibus in me líbera me, Dómi-ne, qui-a occupavérunt

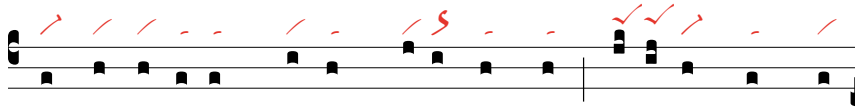

animam me-am.

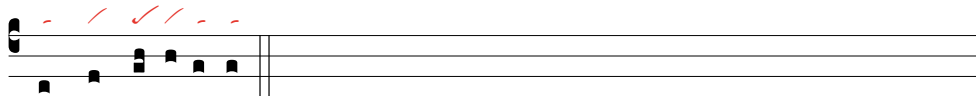
_____ Vytrhni ma, Bože, z moci mojich nepriateľov, chráň ma pred tými, čo povstávajú proti mne. ✱ Vytrhni ma z rúk zločincov a zachráň pred krvilačníkmi. ✱ Pozri, úklady robia na môj život a surovo sa vrhajú na mňa. ✱ Pane, neťaží ma ani priestupok, ani hriech; nedopustil som sa neprávosti, a predsa sa zbiehajú a na mňa chystajú. ✱ Hor' sa, pod' mi v ústrety a pozri. Ty, Pane, Bože mocností, Boh Izraela ✱ precitni a potrestaj všetkých pohanov, nemaj zľutovanie nad tými, čo, vierolomne konajú. ✱ Na večer sa vracajú, zavýjajú ako psy a pobehujú okolo mesta. ✱ Hľa, čo chrlia ich ústa, meč majú na perách: „Ktože to počuje?“ ✱ Ty sa im však smeješ, Pane; vysmievaš sa všetkým pohanom. ✱ Zášťita moja, čakám na teba; lebo ty, Bože, si moja ochrana. So mnou je Boh, jeho láska ma predchádza. ✱ Boh dá, že svojimi nepriateľmi budem môcť pohrdnúť. Nepobi ich, aby môj ľud nezabudol; ✱ rozožen ich svojou mocou a zraz ich k zemi, Pane, môj ochranca. ✱ Pre hriech ich úst, pre reč ich perí nech sa chytia do svojej pýchy; ✱ pre kľatbu a lož, ktorú vyriekli. Skoncu s nimi v rozhorčení, skoncu a nebude ich; ✱ a spoznajú, že Boh panuje v Jakubovi a až po kraj zeme. ✱ Na večer sa vracajú, zavýjajú ako psy a pobehujú okolo mesta. ✱ Túľajú sa za pokrmom a ak sa nenasýtia, skuvíňajú. ✱ Ja však budem oslavovať tvoju moc a z tvojho milosrdenstva sa tešiť od rána, ✱ lebo ty si sa mi stal oporou a útočiskom v deň môjho súženia. ✱ Tebe, zášťita moja, chcem spievať, lebo ty, Bože, si môj ochranca, môj Boh, moje milosrdenstvo. _____

8. Ant.
VIII G

L onge fe-císti ✱ no-tos me-os a me: trádi-tus sum, et

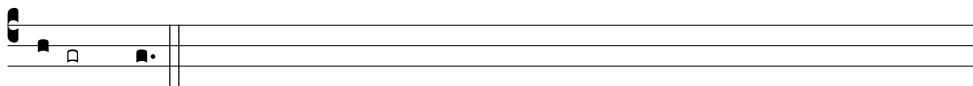

non egredi-ébar.

Psalmus 87

1. Dómine, De-us sa-lú-tis me- æ: ✱ in di-e clamávi, et nocte

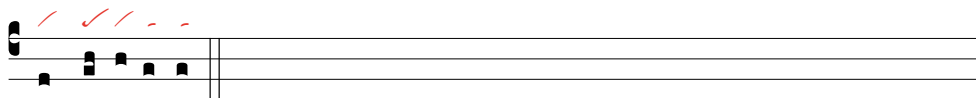
coram te.

2. Intret in conspéctu tuo orátio **mea**: *
inclína aurem tuam ad *precem* **meam**:
3. Quia repléta est malis ánima **mea**: *
et vita mea inférno *appropinquávit*.
4. Æstimátus sum cum descendéntibus in **lacum**: *
factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos **liber**.
5. Sicut vulneráti dormiéntes in sepúlcris, † quorum non es memor
ámplius: * et ipsi de manu tua *repúls*i sunt.
6. Posuérunt me in lacu inferióri: * in tenebrósis, et in *umbra* **mortis**.
7. Super me confirmátus est furor **tuus**: *
et omnes fluctus tuos *induxísti* **super** me.
8. Longe fecísti notos meos **a** me: *
posuérunt me abominatió*nem* **sibi**.
9. Tráditus sum, et non egrediébar: *
óculi mei languérunt *præ* **inó**pia.
10. Clamávi ad te, Dómine, tota **die**: * expándi ad te *manus* **meas**.
11. Numquid mórtuis fácies mirabília: *
aut médici suscitábunt, et confitebú*ntur* **tibi**?
12. Numquid narrábit áliquis in sepúlcro misericórdiam **tuam**, *
et veritátem tuam in *perditión*e?
13. Numquid cognoscéntur in ténebris mirabília **tua**, *
et justítia tua in terra *oblivió*nis?
14. Et ego ad te, Dómine, clamávi: * et mane orátio mea *præveni*et te.

15. Ut quid, Dómine, repéllis oratiónem **meam**: *
avértis fáciem **tuam** a me?
16. Pauper sum ego, et in labóribus a juventúte **mea**: *
exaltátus autem, humiliátus sum et **conturbátus**.
17. In me transiérunt iræ **tuæ**: * et terróres tui **conturbavérunt** me.
18. Circumdederunt me sicut aqua tota **die**: *
circumdederunt **me simul**.
19. Elongásti a me amícum et **próximum**: * et notos meos a **miséria**.

Longe fe-císti no-tos me-os a me: trá-di-tus sum, et non

egredi-ébar.

_____ Pane, ty Boh mojej spásy, dňom i nocou volám k tebe. * Kiež prenikne k tebe moja modlitba, nakloň svoj sluch k mojej prosbe. * Moja duša je plná utrpenia a môj život sa priblížil k ríši smrti. * Už ma počítajú k tým, čo zostupujú do hrobu, majú ma za človeka, ktorému niet pomoci. * Moje lôžko je medzi mŕtvymi, som ako tí, čo padli a odpočívajú v hroboch, * na ktorých už nepamätáš, lebo sa vymanili z tvojej náruče. * Hádžeš ma do hľbokej priepasti, do temravy a tône smrti. * Doľahlo na mňa tvoje rozhorčenie, svojimi prívalmi si ma zaplavil. * Odohnal si mi známych a zošklivil si ma pred nimi. * Uväznený som a vyjsť nemôžem, aj zrak mi slabne od zármutku. * K tebe, Pane, volám deň čo deň a k tebe ruky vystieram. * Či mŕtvym budeš robiť zázraky? A vari ľudské tône vstanú t'a chváliť? * Či v hrobe bude dakto rozprávať o tvojej добрote a na mieste zániku o tvojej vernosti? * Či sa v ríši tmy bude hovoriť o твоjich zázrakoch a v krajine zabudnutia o tvojej spravodlivosti? * Ale ja, Pane, volám k tebe, včasráno prichádza k tebe moja modlitba. * Prečo ma, Pane, odháňaš? Prečo predou mnou skrývaš svoju tvár? * Biedny som a umieram od svojej mladosti, vyčerpaný znášam tvoje hrôzy. * Cezo mňa sa tvoj hnev prevail a zlomili ma tvoje hrozby. * Deň čo deň ma obkl'učujú ako záplava a zvierajú ma zovšadiaľ. * Priateľov aj rodinu si odohnal od mňa, len tma je mi dôverníkom. _____

9. Ant.

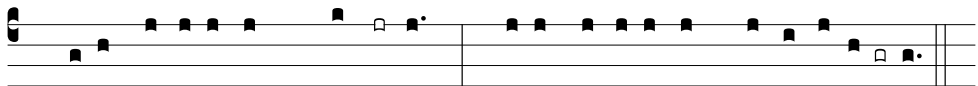
VIII G

aptábunt * in ánimam iusti, et ságuinem innocéntem

condemnábunt.

Psalmus 93

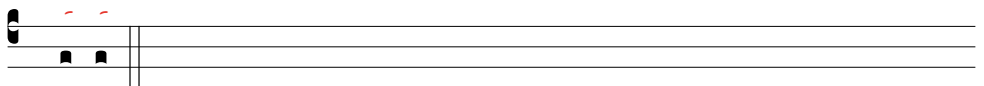

1. De-us ul-ti-ónum **Dóminus**: * De-us ul-ti-ónum lí-be-re e- git.
2. Exaltáre, qui júdicas **terram**: * redde retributió-nem **supér**bis.
3. Usquequo peccatóres, **Dómine**: *
úsquequo peccatóres glori**abú**ntur:
4. Effabúntur et loquéntur iniquitátem: *
loquéntur omnes, qui operántur **injustítiam**?
5. Pópulum tuum, Dómine, humiliavérunt: *
et hereditátem tuam **vexavérunt**.
6. Víduam et ádvenam interfecérunt: * et pupíllos occi**dérunt**.
7. Et dixerunt: Non vidébit **Dóminus**: * nec intélliget **Deus Jacob**.
8. Intélligite, insipiéntes in **pópulo**: * et stulti, aliquándo **sáp**ite.
9. Qui plantávit aurem, non **áudiet**? *
aut qui finxit óculum, *non consíderat*?
10. Qui córripit Gentes, non **árguet**: * qui docet hóminem **sciéntiam**?
11. Dóminus scit cogitatiónes **hóminum**, * quóniam **vanæ** sunt.
12. Beátus homo, quem tu erudieris, **Dómine**, *
et de lege tua docúeris **eum**.

13. Ut mítiges ei a diébus **malis**: * donec fodiátur peccatóri **fóvea**.
14. Quia non repéllet Dóminus plebem **suam**: *
et hereditátem suam non *dere***lín**quet.
15. Quoadúsque justítia convertátur in judícium: *
et qui iuxta illam omnes qui recto *sunt* **corde**.
16. Quis consúrget mihi advérsus malignántes? *
aut quis stabit mecum advérsus operántes *iniquitátem*?
17. Nisi quia Dóminus adjúvit me: *
paulo minus habitáset in inférno *ánima* **mea**.
18. Si dicébam: Motus est pes **meus**: *
misericórdia tua, Dómine, *adjuv*ábat me.
19. Secúndum multitúdinem dolórum meórum in corde **meo**: *
consolatiónes tuæ lætificavérunt *ánimam* **meam**.
20. Numquid adhæret tibi sedes *iniquitátis*: *
qui fingis labórem *in præcépto*?
21. Captábunt in ánimam **justi**: *
et sánguinem innocéntem *condemn*ábunt.
22. Et factus est mihi Dóminus in refúgium: *
et Deus meus in adjutórium *spei* **meæ**.
23. Et reddet illis *iniquitátem ipsórum*: † et in malítia eórum
dispérdet eos: * dispérdet illos Dóminus *Deus* **noster**.

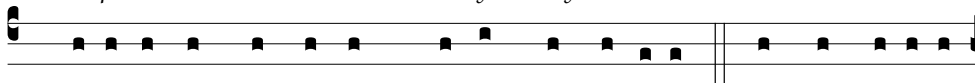

Captábunt in ánimam justí, et sánguinem innocéntem conde-

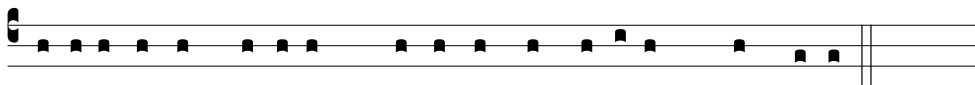

mnábunt.

Bože odplaty, Pane, Bože odplaty, zjav sa. ✱ Povstaň, ty, ktorý súdiš zem, odplat' pyšným, čo si zaslúžili. ✱ Dokedy ešte hriešnici, Pane, dokedy ešte budú hriešnici jasať? ✱ Dokedy budú rečniť a opovážливо hovoriť a chvastať sa tí, čo páchajú zločiny? ✱ Pane, šliapu po tvojom ľude a tvoje dedičstvo týrajú. ✱ Vraždia vdovy a cudzincov a zabíjajú siroty. ✱ A hovoria si: „Pán to nevidí, nevie o tom Boh Jakubov.“ ✱ Pochopte to, vy, nerozumní v národe, kedy to porozumiete, hlupáci? ✱ Že by ten, čo vsadil ucho, nepočul, alebo ten, čo oko stvoril, že by nevidel? ✱ Že by netrestal ten, čo vychováva národy, čo učí ľud múdrosti? ✱ Pán pozná ľudské myšlienky a vie, aké sú márne. ✱ Blažený človek, ktorého ty, Pane, vzdelávaš a poučíš o svojom zákone, ✱ aby si mu ul' avil v dňoch nešťastných, kým pre hriešnika nevykopú jamu. ✱ Lebo Pán neodvrhne svoj ľud a neopustí svoje dedičstvo. ✱ Súd sa zasa navráti k spravodlivosti a spravodlivosťou sa budú riadiť všetci statoční. ✱ Proti ničomníkom ktože mi pomôže a kto sa ma zastane proti páchatel'om zla? ✱ Keby mi Pán nebol pomohol, už by som bol býval v ríši mlčania. ✱ Ledva poviem: „Noha sa mi potkýna,“ hneď ma, Pane, podopiera tvoja добрôta. ✱ A keď sa v mojom srdci kopia starosti, vzpružuje ma tvoja potecha. ✱ Ved' či je zlučiteľný s tebou trón bezprávia, čo vysluhuje násilie, a nie zákon? ✱ Na život spravodlivého sa vrhajú a odsudzujú krv nevinnú. ✱ Mne sa však Pán stal pevnosťou a skalou útočisť a môj Boh. ✱ On im odplatí za ich neprávosť a ich vlastnou zlobou ich vyhubí, vyhubí ich Pán, Boh náš.

Ÿ. Locú-ti sunt advérsus me lingua do-lósa. R̃. Et sermónibus

ódi- i circumdedérunt me, et expugnavérunt me gra-tis.

Lectio 7 (Heb 4:11-15)

De Epistola beáti Pauli Apóstoli ad Hebræos

Festinémus ingredi in illam requiem: ut ne in idípsum quis íncidat incredulitátis exemplum. Vivus est enim sermo Dei, et éfficax et penetrabílior omni gládio ancípiti: et pertingens usque ad divisióne[m] animæ ac spíritus, compágum quoque ac medullárum, et discrétor cogitatiónum et intentiónum cordis. Et non est ulla creatura invisibilis in conspéctu ejus: ómnia autem nuda et apérta sunt óculis ejus, ad quem nobis sermo. Habéntes ergo Pontificem magnum, qui penetrávit cælos, Jesum Fílium Dei: teneámus confessióne[m]. Non enim

habémus Pontificem, qui non possit cómpati infirmitátibus nostris: tentátum autem per ómnia pro similitúdine absque peccáto.

Usilujme sa teda vojsť do onoho pokoja, aby nik nepadol podľ'a toho istého príkladu neposlušnosti. Lebo živé je Božie slovo, účinné a ostrejšie ako každý dvojsečný meč; preniká až po oddelenie duše od ducha a kĺbov od špiku a rozsudzuje myšlienky a úmysly srdca. A niet tvora, ktorý by bol preň neviditeľný. Všetko je obnažené a odkryté pred očami toho, ktorému sa budeme zodpovedať'. Keďže teda máme vznešeného veľ'kňaza, ktorý prenikol nebesia, Ježiša, Božieho Syna, držíme sa svojho vyznania. 15Veď nemáme veľ'kňaza, ktorý by nemohol cítiť s našimi slabosťami; veď bol podobne skúšaný vo všetkom okrem hriechu.

Resp. 7

VI

T

Radidé- runt me in mánus impi- ó- rum,

et inter i- ní- quos pro-je- cérunt me, et non peper-

cé- runt á-ni- mæ mé- æ: congre-gá- ti sunt advérsus

me fór- tes:

* Et si- cut gi-gántes ste-té- runt contra me.

Ÿ. A-li- é- ni insur-re-xé-runt advérsum me, et fórtes

quæsi-érunt á- nimam mé- am. * Et si- cut

_____ Vydali ma do rúk bezbožníkov a medzi zločincov
ma započítali; moju dušu neušetrili, mocní sa zhromaždili proti mne. * Stáli proti mne ako
obrovia. * Cudzinci proti mne povstávajú a mocní idú po mojej duši. _____

Lectio 8 (Heb 4:16; 5:1-3)

Adeámus ergo cum fiducia ad thronum gratiæ: ut misericórdiam consequamur, et grátiam invéniámus in auxílio opportúno. Omnis namque Pontifex ex homínibus assumptus, pro homínibus constituitur in iis, quæ sunt ad Deum, ut offerat dona, et sacrificia pro peccátis: Qui condolére possit iis, qui ignorant et errant: quóniam et ipse circúmdátus est infirmitáte: Et proptérea debet quemádmódum pro pó-pulo, ita etiam pro semetípso offérre pro peccátis.

_____ Pristupujme teda s dôverou k trónu milosti, aby sme
dosiahli milosrdenstvo a naši milosť a pomoc v pravom čase. Lebo každý veľkňaz, vybratý
spomedzi ľuďí, je ustanovený pre ľuďí, aby ich zastupoval pred Bohom, aby prinášal dary
a obety za hriechy a mohol mať súcit s nevedomými a blúdiacimi, pretože aj sám podlieha
slabosti. A kvôli nej musí prinášať obety za hriechy, ako za ľud, tak aj za seba samého. _____

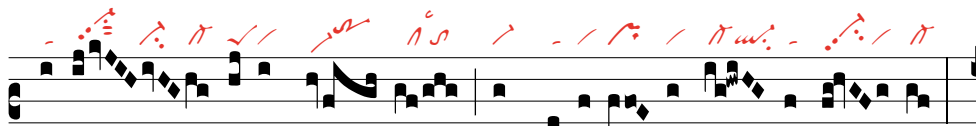
Resp. 8

VIII

J

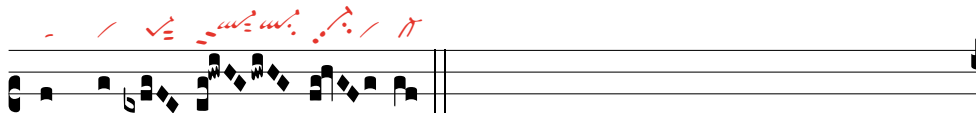
Esum trá-di-dit ím-pi-us súmmis princí-

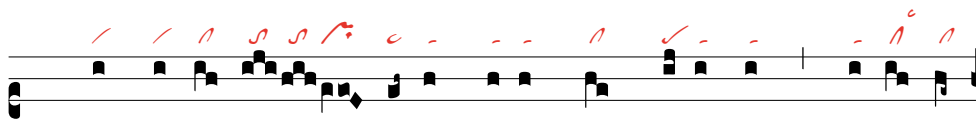
pibus sacer dó-tum, et seni-ó-ri-bus pópu-li:

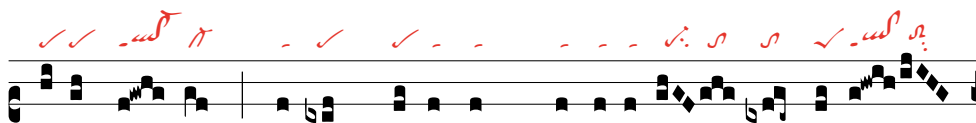
* Pétrus au-tem sequebá-tur é-um a lon-ge,

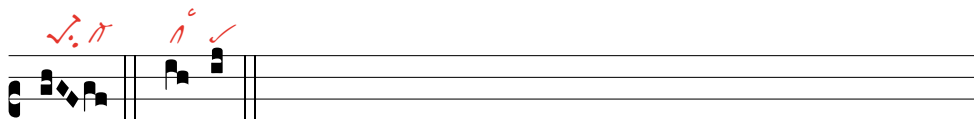
ut vi-dé-ret fí-nem.

V. Addu-xé-runt autem é-um ad Cá-ipham prínci-pem

sacer dó-tum, u-bi scríbæ et pha-risæ-i convéne-

rant. * Pétrus

Bezbožník vydal Ježiša veľ'kňazom a starším l'udu. * Peter šiel zd'aleka za ním; chcel vidieť, ako sa to skončí. * Odviedli ho k veľ'kňazovi Kajfášovi, kde sa zhromaždili zákonníci a farizeji.

Lectio 9 (Heb 5:4-10)

Nec quisquam sumit sibi honórem, sed qui vocátur a Deo, tamquam Aaron. Sic et Christus non semetípsum clarificávit ut Pontifex fíeret, sed qui locútus est ad eum: Fílius meus es tu, ego hódie génui te. Quemádmoudum et in alio loco dicit: Tu es sacerdos in ætérnum, secúndum ordinem Melchisedech. Qui in diébus carnis suæ preces, supplicationésque ad eum, qui possit illum salvum fácere a morte, cum clamore valido et lácrimis ófferens, exáuditus est pro sua reveréntia. Et quidem cum esset Fílius Dei, dídicit ex iis, quæ passus est, obediéntiam: Et consummatus, factus est ómnibus obtemperántibus sibi causa salútis ætérnæ, Appellátus a Deo Pontifex, juxta ordinem Melchisedech.

Ale túto hodnosť si nik nemôže prisvojiť sám, len ten, koho povoláva Boh tak ako Árona. Tak ani Kristus sa neoslávil sám, keď sa stal veľ'kňazom, ale ten, ktorý mu povedal: „Ty si môj syn, ja som t'a dnes splodil;“ ako aj na inom mieste hovorí: „Ty si kňaz naveky podl'a radu Melchizedechovho.“ On v dňoch svojho pozemského života so silným výkrikom a so slzami prednášal prosby a modlitby tomu, ktorý ho mohol zachrániť od smrti; a bol vyslyšaný pre svoju bohabojnosť. A hoci bol Synom, z toho, čo vytrpel, naučil sa poslušnosti; a keď dosiahol dokonalosť, stal sa pôvodcom večnej spásy pre všetkých, ktorí ho poslúchajú, keď ho Boh vyhlásil za veľ'kňazu podl'a radu Melchizedechovho.

Resp. 9

I
C A-ligavé- runt ócu-li mé- i a flé- tu mé-
o: qui-a e-longá-tus est a me, qui conso- la-bá- tur
me: Vidé-te, ómnes pó-pu- li,
* Si est dó- lor sí- mi- lis si-cut dó-lor mé- us.
V. O vos ómnes, qui transí-tis per ví- am, atténdi-te
et vi-dé- te. * Si est R. Ca-ligavé- runt

— Zaslepené sú moje oči od plaču, pretože je ďaleko ten, čo by ma zachránil. Hľaďte, všetky národy, * či je bôľ ako môj bôľ. * Všetci, čo prechádzate cestou, pozrite a vid'te. —

